

Bài Học 4

* 19 Tháng 7 – 25 Tháng 7

Sự Cứu Rỗi

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Đây: *Lu-ca 18:9-14; Giăng 6:44; Lu-ca 15:3-10; Ma-thi-ơ 20:28; Giăng 8:34-36; Giăng 6:35, 47-51.*

Câu Gốc: “Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời” (Giăng 3:16).

Chúng ta thường nói, “Sự chết chỉ là một phần của sự sống.” Không, sự chết không phải là một phần của sự sống nhưng là sự cuối cùng của sự sống. Chúng ta quá quen thuộc với sự chết nên chúng ta đã hiểu lầm sự chết. Chúng ta gọi sự chết trái ngược với sự chết thật. Nhưng có một điều chắc chắn: không có sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, sự chết vĩnh cửu sẽ là tương lai của tất cả chúng ta.

Chúng ta không cần tuyệt vọng. Sự giúp đỡ đã đến. Đức Chúa Trời, trong tình yêu vô biên, ban cho chúng ta sự cứu rỗi qua Đấng Christ. Khi tuyên bố sự giáng sinh của Đấng Mê-si, thiên sứ gọi tên Ngài là “Giê-su” (Tiếng Hê-bơ-rơ là *Yashua* nghĩa là sự cứu rỗi), vì Ngài sẽ cứu dân mình ra khỏi tội” (Ma-thi-ơ 1:21).

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu về công việc cứu chuộc của Đức Chúa Giê-su. Trước hết, chúng ta sẽ học về căn bản của sự cứu chuộc, sau đó, sẽ nghiên cứu về kết quả của sự cứu chuộc.

Kinh Thánh thật rõ ràng. Chúng ta chỉ có hai sự lựa chọn cho tội lỗi. Hoặc là chúng ta trả tiền công cho tội lỗi của mình trong hồ lửa, hay chúng ta chấp nhận sự đền tội mà Đấng Christ đã trả trên thập tự giá. Chúng ta sẽ ôn lại món quà lớn của ân điển Đức Chúa Trời qua Đấng Christ. Trong khi đó, một lần nữa, chúng ta khiêm tốn phục hồi lại đức tin mình nơi Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế của chúng ta.

Sự Cứu Rỗi Là Một Món Quà Từ Đức Chúa Trời

Hai động từ được dùng trong Giăng 3:16 để miêu tả những gì Đức Chúa Trời đã làm cho sự cứu rỗi chúng ta. Những động từ này liên kết với nhau thế nào? Chúng dạy gì về sự cứu chuộc chúng ta?

Chữ tiếng Anh *yêu* được dùng quá thường xuyên đến nỗi chữ đó không còn quyền lực để miêu tả tình yêu thật của Đức Chúa Trời. Tình yêu của Ngài được diễn tả bằng động từ Hy Lạp *agapa*, “yêu.” Trong Tân Ước, chữ này có nghĩa là tình yêu vô điều kiện của Đức Chúa Trời cho dân sự Ngài. Dân sự Ngài không xứng đáng với tình yêu này. Tình yêu là phần quan trọng nhất trong bản tính Đức Chúa Trời. Ngài không những yêu chúng ta, nhưng Ngài *là* sự yêu thương (1 Giăng 4:8).

Tình yêu của Đức Chúa Trời không lệ thuộc vào cảm giác. Tình yêu này không lệ thuộc vào những gì chúng ta làm. Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, nghĩa là nhân loại, gồm cả những người không yêu Ngài.

Người ta biết tình yêu thật bằng những gì được bày tỏ. Đôi khi là con người, chúng ta có thể nói mình yêu người nào đó. Nhưng hành động của chúng ta bày tỏ trái ngược lại (1 Giăng 3:17, 18). Điều này không đúng đối với Đức Chúa Trời. Tình yêu của Ngài bày tỏ bằng hành động. Vì yêu thương, Ngài ban Con một của Ngài để cứu chúng ta. Làm như vậy, Đức Chúa Trời ban cho chúng ta tất cả những gì Ngài có, tức là chính Ngài.

hãy đọc Lu-ca 18:9-14. Câu chuyện này dạy chúng ta gì về thái độ của mình đối với Đức Chúa Trời và ân điển của Ngài?

Có lẽ chúng ta đã đọc thí dụ này nhiều lần đến nỗi không ngạc nhiên khi Đức Chúa Giê-su phán, “Ta nói cùng các ngươi, người này trở về nhà mình, được xưng công bình hơn người kia” (Lu-ca 18:14). Nhưng những người nghe Đức Chúa Giê-su khi Ngài phán điều này phải ngạc nhiên. Kết quả không công bằng, phải không? Đúng, dường như không công bằng. Đó là con đường cứu rỗi. Đó là món quà từ Đức Chúa Trời. Món quà thì không phải mua. Chúng ta chỉ cần chấp nhận. Chúng ta không thể mua sự cứu rỗi. Chúng ta chỉ có thể nhận. Đức Chúa Giê-su không dùng chữ *ân điển* nhiều. Nhưng Ngài dạy rõ ràng sự cứu rỗi là nhờ ân điển. **Và ân điển được ban cho khi bạn không xứng đáng.**

Nếu Đức Chúa Trời ban cho bạn điều bạn đáng được, thì điều đó là gì, và tại sao?

Sự Cứu Rỗi: Đức Chúa Trời Đi Bước Trước

Đọc qua các sách Phúc Âm chúng ta thấy mình hoàn toàn nợ Đức Chúa Trời sự cứu rỗi. Đức Chúa Giê-su đến thế gian không phải do chúng ta mời Ngài. Ngài đến vì Đức Chúa Cha sai Ngài đến vì lòng yêu thương chúng ta. Bằng chứng là Đức Chúa Cha đi trước được bày tỏ trong câu của Đấng Christ, “Cha là Đấng sai ta” (Giăng 6:44). Xin đọc Giăng 7:28; Giăng 8:29; Giăng 12:49.

Theo Giăng 6:44, Đức Chúa Cha còn làm gì nữa cho sự cứu rỗi chúng ta?

Chúng ta là tội nhân và không yêu mến Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài yêu chúng ta và mở đường để tội lỗi chúng ta được tha thứ qua Con Ngài (1 Giăng 4:10). Tình yêu tuyệt vời này kéo chúng ta đến với Ngài.

Đức Chúa Cha không làm công việc cứu chuộc chúng ta một mình. Đức Chúa Con có một phần rất tích cực trong đó. Ngài đến với một sứ mạng đặc biệt. “Con người đã đến tìm và cứu kẻ bị mất” (Lu-ca 19:10). Bất cứ khi nào chúng ta nghĩ đến Đức Chúa Giê-su chết trên thập tự giá vì chúng ta, thì Ngài kéo chúng ta đến với Ngài (Giăng 12:32).

Chúa sẵn sàng đi bao xa trong sự cố gắng của Ngài để cứu chúng ta? Xin đọc Lu-ca 15:3-10.

Trong hai thí dụ cho thấy Đức Chúa Trời không đợi chúng ta đến với Ngài. Thay vào đó, Ngài tích cực tìm kiếm chúng ta. Chúng ta có một Đức Chúa Trời làm việc siêng năng để tìm kiếm chúng ta. Dù chúng ta có đi lạc, trôi nổi xa xôi vào nơi nguy hiểm, hay đi lạc ngay ở nhà mình. Chúa sẽ hết lòng tìm kiếm chúng ta cho tới khi Ngài tìm thấy chúng ta.

“Ngay khi con chiên đi lạc, người chăn cảm thấy buồn rầu và lo lắng. Người đếm đi đếm lại đàn chiên. Khi biết chắc một con đi lạc, ông không ngủ được. Ông bỏ chín mươi chín con trong chuồng, và đi tìm con lạc mất. Đếm càng tội hơn và nguy hiểm hơn, thì người chăn càng lo lắng hơn và sự tìm kiếm càng nghiêm trọng hơn. Ông làm hết sức để tìm cho được con chiên đi lạc.

“Người chăn cảm thấy bớt lo khi nghe được tiếng kêu yếu ớt. Đi theo tiếng kêu, ông vượt ngọn đồi cao nhất. Ông leo lên vách đá nguy hiểm cho chính bản thân mình, và tiếp tục tìm kiếm. Trong khi tiếng kêu trở nên yếu hơn, chứng tỏ con chiên sắp chết. Cuối cùng sự cố gắng được đền bù. Ông đã tìm thấy Con chiên lạc.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, tr. 188.

Phó Sự Sống Mình

Giăng Báp-tít miêu tả Đức Chúa Giê-su là “Chiên Con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi” (Giăng 1:29). Hình ảnh này dễ hiểu đối với dân Do Thái. Mỗi người Y-sơ-ra-ên biết rõ các con sinh tế dâng trong đền thờ và lịch sử của Cựu Ước. Áp-ra-ham đã bày tỏ đức tin mình “Đức Chúa Trời sẽ sẵn sẵn lấy chiên con đặng dùng làm của lễ thiêu” (Sáng thế Ký 22:8); và Chúa đã cung cấp con vật để dâng làm của lễ thay cho I-sác (câu 13). Ở Ê-díp-tô, con chiên bị giết như là biểu hiệu cho sự tự do của họ khỏi sự làm nô lệ cho tội lỗi (Xuất Ê-díp-tô Ký 12:1-13). Về sau, khi nghi lễ trong đền thánh được thiết lập, hai con chiên phải hy sinh trên bàn thờ mỗi ngày: một con vào buổi sáng và một con vào buổi chiều (Xuất Ê-díp-tô Ký 29:38, 39). Tất cả những con sinh tế này là tượng trưng cho Đấng Mê-si sẽ đến. Khi giới thiệu Đức Chúa Giê-su là “Chiên Con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi” (Giăng 1:29), Giăng Báp-tít bày tỏ sự chết hy sinh của Đấng Christ để rửa sạch tội lỗi.

Trong khi thi hành chức vụ, Đức Chúa Giê-su thường tuyên bố sự chết của Ngài. Nhưng các môn đồ không hiểu tại sao Ngài phải chết (Ma-thi-ơ 16:22). Từ từ, Đức Chúa Giê-su giải nghĩa mục đích vĩ đại của sự chết của Ngài.

Có những thí dụ nào Đức Chúa Giê-su dùng để nói về sự chết của Ngài là Thay thế cho chúng ta? Xin đọc Ma-thi-ơ 20:28; Giăng 10:11.

“Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn là vì bạn hữu mà phó sự sống mình” (Giăng 15:13). Điều này đúng ngay cả khi các môn đồ không hiểu hay chấp nhận sự hy sinh đó. Trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-su đổ huyết ra “cho nhiều người được tha tội” (Ma-thi-ơ 26:28).

Điều quan trọng nên nhớ là Đức Chúa Giê-su tình nguyện chết. Như Đức Chúa Cha ban Con một của Ngài, thì Đức Chúa Con phó sự sống Ngài để cứu nhân loại. Không ai bắt buộc Ngài phải làm. Đức Chúa Giê-su phán, “Chẳng có ai cất sự sống ta đi, nhưng tự ta phó cho” (Giăng 10:18).

Cai-phe, thầy tế lễ thượng phẩm, từ chối chấp nhận Đức Chúa Giê-su và là kẻ chủ mưu giết Ngài. Nhưng Cai-phe không ý thức rằng kế hoạch của ông làm trọn chương trình của Đức Chúa Trời để Đức Chúa Giê-su trở nên Đấng chết thay cho loài người.

Nhiều người không biết ơn về những gì Đức Chúa Trời đã ban cho họ qua Đấng Christ. Làm thế nào chúng ta không rơi vào lưới bẫy đó? Tại sao điều này rất dễ dàng, đặc biệt khi chúng ta trải qua thời kỳ khó khăn?

Được Thoát Khỏi Tội Lỗi

Không có Đấng Christ, chúng ta là nô lệ cho tội lỗi. Chúng ta là nô lệ cho những ước muốn xấu xa. Chúng ta sống trong một thế giới ích kỷ. Chúng ta cố làm theo ý mình thay vì sống cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Hậu quả của sự nô lệ **thiên liêng** này là sự chết, vì tiền công của tội lỗi là sự chết.

Nhưng Đức Chúa Giê-su đã đến “rao cho kẻ bị cầm được tha. . . . kẻ bị hà hiếp được tự do” (Lu-ca 4:18). Đây không phải là những tù nhân thật nhưng là nô lệ **thiên liêng** của Sa-tan (xin đọc Mác 5:1-20; Lu-ca 8:1, 2). Đức Chúa Giê-su không giải cứu Giăng Báp-tít khỏi nhà tù của Hê-rốt; nhưng Ngài giải cứu những người bị xiềng xích bởi đời sống tội lỗi và cứu họ khỏi gánh nặng tội lỗi và sự chết đời đời.

Có lời hứa quan trọng nào trong Giăng 8:34-36?

Sự dùng chữ *quả thật* trong câu 34 cho thấy có sự tự do giả tạo bắt con người làm nô lệ cho tội lỗi. Những người nghe Đức Chúa Giê-su tin vào sự liên hệ với Áp-ra-ham như niềm hy vọng của họ vào sự tự do. Chúng ta cũng có sự nguy hiểm như vậy. Sa-tan muốn chúng ta lệ thuộc vào bất cứ điều gì cho sự cứu rỗi mình, ngoại trừ Đấng Christ. Nhưng không có gì ngoài Đấng Christ có quyền lực giải cứu chúng ta khỏi tội lỗi và sự rửa sả của tội lỗi. Đấng Giải phóng thật và duy nhất của chúng ta là Đức Chúa Giê-su, Đấng không bao giờ bắt chúng ta làm nô lệ cho tội lỗi.

Đức Chúa Giê-su vui mừng tha thứ tội lỗi. Khi bốn người khiêng một người bại đến với Ngài, Ngài biết người này bị bại vì tội lỗi mình. Nhưng Ngài cũng biết ông ta đã ăn năn. Với sự triu mến, Đức Chúa Giê-su phán, “Hỡi con ta, tội lỗi ngươi đã được tha” (Mác 2:5). Đó là những lời ngọt ngào nhất mà ông đã được nghe. Gánh nặng tội lỗi và mặc cảm biến mất. Và sự bình an của sự tha thứ tràn ngập lòng ông. Trong Đấng Christ, ông đã tìm được sự chữa lành cho tâm hồn và thân thể.

Tại nhà một người Pha-ri-si (Si-môn), người đàn bà xấu nét (Ma-ri) đã rửa chân Đức Chúa Giê-su với nước mắt và dầu thơm (Lu-ca 7:37, 38). Thấy Si-môn không được vui, Đức Chúa Giê-su giải nghĩa với ông ta rằng, “tội lỗi đờn bà này nhiều lắm, đã được tha hết” (Lu-ca 7:47). Sau đó, Ngài phán cùng Ma-ri, “Tội lỗi ngươi đã được tha rồi” (câu 48).

“Tội lỗi ngươi đã được tha rồi.” Tại sao đây là những lời tốt nhất mà bất cứ ai trong chúng ta sẽ được nghe?

Thứ Năm *24 Tháng 7

Đấng Christ Ban Cho Chúng Ta Sự Sống Đời Đời

Vì tội lỗi mình, chúng ta đáng phải chết. Nhưng Đấng Christ thay chỗ chúng ta trên thập tự và lãnh án tử hình của chúng ta. Đức Chúa Giê-su vô tội. Nhưng Ngài gánh tội lỗi chúng ta và nhận hình phạt để chúng ta là những kẻ tội lỗi có thể trở nên vô tội. Nhờ Ngài, thay vì phải chết, chúng ta nhận được sự sống đời đời. Giăng 3:15 có lời hứa tuyệt vời cho chúng ta, “Hầu cho hễ ai tin đến Ngài đều được sự sống đời đời.” Đây là lời hứa được lặp lại vào cuối câu Giăng 3:16.

Một số người nghĩ lời hứa về sự sống đời đời chỉ trở thành sự thật *sau khi* Đức Chúa Giê-su tái lâm. Nhưng lời hứa về sự cứu rỗi được dùng vào *thì hiện tại*: “Hễ ai tin Con ấy thì được sự sống đời đời,” ngay bây giờ, “và không đến sự phán xét,” vào ngày cuối cùng, “song vượt khỏi sự chết mà đến sự sống” (Giăng 5:24). Vậy, ngay cả khi chúng ta chết và ngủ trong mồ mả, sự an nghỉ ngắn ngủi không cất đi lời hứa về sự sống đời đời sẽ đến.

Khi Đức Chúa Giê-su trở nên Đấng Cứu Thế của chúng ta, đời sống chúng ta nhận được ý nghĩa mới. Và chúng ta hưởng một cuộc đời giàu có hơn và dư dật. Đức Chúa Giê-su phán, “Ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống, và được sự sống dư dật” (Giăng 10:10). Thay vì sự khoải lạt ngắn ngủi của thế gian, không thỏa mãn chúng ta, Đức Chúa Giê-su ban cho chúng ta sự sống hoàn toàn khác hẳn. Đây là sự sống đầy trọn, rất thỏa mãn và dư dật, gồm toàn thể con người. Đức Chúa Giê-su chữa lành thân thể nhiều người. Nhưng trên hết, Ngài muốn ban cho họ một đời sống thiêng liêng đổi mới, không còn tội lỗi và có đầy đức tin nơi Ngài. Và lời hứa cứu rỗi thì chắc chắn.

Đức Chúa Giê-su dùng biểu hiệu nào để trình bày những kết quả của sự chấp nhận Ngài? Điều đó có ý nghĩa gì trong đời sống hàng ngày của chúng ta? Xin đọc Giăng 6:35, 47-51.

Hãy nghĩ kỹ về sự sống đời đời. Đây không phải chỉ sống vĩnh viễn, nhưng là một đời sống đầy ơn phước, thỏa mãn, và hạnh phúc trong một mối tương giao với Đức Chúa Trời nơi đất mới. Chúng ta đang còn sống ở thế gian này, nhưng làm thế nào chúng ta có thể bắt đầu vui hưởng được một phần của sự sống đời đời trên đất?

Thứ Sáu

*25 Tháng 7

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Ellen G. White, “The Sinner’s Need of Christ,” tr. 17-22, trong *Steps to Christ*; “The Subject Presented in 1883,” tr. 350-354, trong *Selected Messages*, quyển 1.

“Nhìn lên Đấng Cứu Thế đóng đinh trên thập tự giá giúp chúng ta hiểu đầy đủ hơn ý nghĩa sự hy sinh của Vua thiên đàng. Chương trình cứu rỗi thật là vinh hiển đối với chúng ta. Và nghĩ đến Thập tự giá khơi lại cảm xúc sống và thánh trong lòng chúng ta. Sự ngợi khen Đức Chúa Trời và Chiên Con sẽ ở trong lòng và trên môi chúng ta. Vì sự kiêu hãnh và sự tự tôn không thể phát triển trong linh hồn luôn nhớ đến những cảnh của Thập tự giá.

“Người nào thấy tình yêu thương vô song của Đấng Cứu Thế thì tư tưởng, lòng và bản tính họ sẽ trở nên trong sạch. Họ sẽ trở nên sự sáng cho thế gian, bày tỏ một phần của tình yêu thương mẫu nhiệm đó. Chúng ta càng nghĩ về thập tự giá của Đấng Christ, lòng chúng ta càng vang dội ngôn ngữ của Phao-lô, ‘Còn như tôi, tôi hẳn chẳng khoe mình, trừ ra khoe về thập tự giá của Đức Chúa Giê-su Christ chúng ta, bởi thập tự giá ấy, thế gian đối với tôi đã bị đóng đinh, và tôi đối với thế gian cũng vậy!’ (Ga-la-ti 6:14).” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 661.

Đề Tài Thào Luận:

- 1 Sự cứu rỗi là một món quà. Có nghĩa là món quà đó miễn phí. Đồng thời, sự cứu chuộc có giá gì không? Chúng ta phải trả bao nhiêu khi chấp nhận món quà đó? Giá có thể cao, nhưng tại sao món quà đó quý giá hơn nhiều?
- 2 Ngày thứ Hai, chúng ta đọc những câu nói về sự cứu rỗi là kết quả của bước đầu tiên của Đức Chúa Trời. Ngài làm hết sức để cứu chúng ta. Nhưng Đức Chúa Giê-su cũng nói chúng ta cần tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài (Ma-thi-ơ 6:33). Ngài cũng phán, “Hãy vào cửa hẹp” (Lu-ca 13:24), gợi ý chúng ta cần tìm kiếm sự cứu rỗi mình. Chúng ta giải nghĩa điều này thế nào?
- 3 sự chết của Đấng Christ trên thập tự giá bày tỏ sự công bằng của Đức Chúa Trời thế nào? Và bày tỏ sự thương xót của Ngài thế nào?
- 4 Nếu chúng ta có thể cố gắng làm việc lành hoặc giữ luật pháp để được sự sống đời đời, điều đó cho thấy tội lỗi nghiêm trọng thế nào? Nhưng hãy nghĩ tội lỗi xấu xa dường nào vì chỉ có sự chết của Đức Chúa Giê-su mới có thể rửa sạch tội lỗi chúng ta.
- 5 Những người Do Thái đạo đức coi ngày Sa-bát là sự nếm trước của sự sống đời đời. Bằng những cách nào tư tưởng này – ngày Sa-bát là một thí dụ về sự sống đời đời – có ý nghĩa?